

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **J. K.**, *právne zastúpený: Mgr. M. T., advokát*, proti odporcovi: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh navrhovateľa zamietá.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na najvyššom súde 11. decembra 2009 domáhal, aby najvyšší súd podľa § 250t a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) uložil odporcovi konať a uzatvoriť dohodu o vydaní nehnuteľností s navrhovateľom vo veci vedenej Obvodným pozemkovým úradom v Kežmarku pod sp. zn. 56497/2009 na parcely č. X. nachádzajúcimi sa vo VVP J., v kat. území L. do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Svoj návrh odôvodnil tým, že 26. augusta 2003 požiadal v zmysle zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (ďalej len „zákon o pôde“) Obvodný pozemkový úrad v Kežmarku o vydanie nehnuteľností vo VVP J., v katastrálnom území L. Zároveň svoj návrh na vydanie predmetných pozemkov doložil všetkými potrebnými dokladmi a

v zmysle § 9 ods. 1 zákona o pôde, 27. augusta 2003 zároveň vyzval povinnú osobu – Ministerstvo obrany SR na vydanie predmetných pozemkov. Povinná osoba v zmysle zákona o pôde s ním do 60 dní mala urobiť dohodu o ich vydaní, čo doposiaľ urobila len čiastočne (až v roku 2009).

Dohodu doposiaľ neurobila ohľadom vyššie uvedených pozemkov, ktoré neboli súčasťou dohody č. X., a to napriek neustálemu prísľubu povinnej osoby. V uvedenej veci niekoľkokrát písomne urgoval povinnú osobu, uskutočnilo sa viacero rokovaní so zodpovednými pracovníkmi povinnej osoby na Obvodnom úrade v Kežmarku s tým výsledkom, že neustále sa odsúval termín riešenia problému, nikdy však nebol dodržaný.

Posledný termín bol 30. septembra 2009 (viď list Ministerstva obrany SR z 3. augusta 2009), pričom navrhovateľ poukázal na to, že povinná osoba mala dohodu uzatvoriť do 60 dní od podania žiadosti o vydanie.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa vyjadril podaním z 28. mája 2010, v ktorom žiadal návrh zamietnuť v celom rozsahu, nakoľko predmetné nehnuteľnosti sú súčasťou súboru objektov, ktoré slúžia na obranu štátu, a z tohto dôvodu tieto parcely nebolo možné vydať.

Odporca poukázal na to, že identifikácia parciel č. X z 18. marca 2008, ktorou boli tieto parcely identifikované ako parcely nachádzajúce sa v tzv. S. (ide o formálne označenie vytvorené pre vnútornú potrebu MO SR, SMaV), je pre Správu nehnuteľného majetku a výstavby K. záväzná.

Podľa informácií odporcu navrhovateľ v období rokov 2001 - 2007 podával rôzne podnety a sťažnosti na úrady verejnej správy ako prejavy vyjadrenia svojej nespokojnosti s priebehom vydávania nehnuteľností. V podávaní podnetov pokračoval aj po tom, čo povinná osoba Správa nehnuteľného majetku a výstavby K. vypracovala dohody o vydaní nehnuteľností pre ním nárokované nehnuteľnosti, s výnimkou parciel, ktoré sú aj v súčasnosti označené ako objekty slúžiace na obranu štátu. Na základe výsledkov terénnej obhliadky vykonanej 4. novembra 2009 za účelom prehodnotenia zastavaných pozemkov vojenských objektov vo vojenskom

obvode J., ktorej sa zúčastnili aj pracovníci správy nehnuteľného majetku a výstavby, bude súbor parciel v katastrálnom území L. postupne riešený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b) OSP sa oboznámil s návrhom navrhovateľa, vyjadrením odporcu, ako aj s administratívnym spisom odporcu a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je neodôvodnený, a preto podľa § 250t ods. 4 OSP rozhodol o návrhu uznesením bez pojednávania tak, že tento zamietol.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa ods. 3 orgán verejnej správy, proti ktorému návrh smeruje, je povinný bezodkladne po doručení návrhu predložiť súdu vyjadrenie k návrhu a príslušný spis. K rozhodnutiu o návrhu si súd môže vyžiadať stanovisko nadriadeného správneho orgánu.

Podľa ods. 4 súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Cieľom procesnej úpravy zakotvenej v štvrtej hlave piatej časti OSP "Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy" je poskytnúť fyzickým a právnickým osobám účinnú súdnu ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy.

Z ustanovenia § 250t ods. 1 OSP vyplýva, že konanie sa začína na návrh, v ktorom fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým,

že je v konaní nečinný. Navrhovateľ sa svojim návrhom domáha teda preskúmania zákonnosti postupu orgánu verejnej správy v jeho právnej veci.

Pod postupom správneho orgánu treba rozumieť aj nečinnosť správneho orgánu (§ 244 ods. 3 OSP), ktorou správny orgán realizuje svoju právomoc vymedzenú osobitnými zákonmi. Činnosť predstavuje aktívny postup podľa procesných a hmotnoprávných predpisov, ktoré správny orgán oprávňujú a súčasne zaväzujú na úkony v priebehu konania.

Za nečinnosť treba považovať pasivitu správneho orgánu vo veciach, v ktorých bolo začaté konanie, hoci niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán vo veci konal a rozhodol. Pritom nie je rozhodujúce, či ide o správne konanie začaté na základe návrhu účastníka (uplatnenie dispozičnej zásady), alebo konanie začaté z podnetu správneho orgánu (uplatnenie zásady oficiality). Táto nečinnosť sa prejavuje najmä tým, že správny orgán nekoná vo veci vôbec, resp. iba s neodôvodnenými priet'ahmi (ide o nevykonávanie zákonom predpísaných úkonov), správny orgán tvrdí, že nemá právomoc na vydanie rozhodnutia a vec namiesto rozhodnutím vybaví listom alebo informáciou, resp. zastaví konanie. Nečinnosť sa môže prejavovať aj v opomenutí správneho orgánu vykonať zákonom predpísané úkony (napr. účastníka upovedomiť o začatí konania, dať mu možnosť pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k podkladom na jeho vydanie a pod.).

Správny súd na základe návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáha preskúmania nečinnosti orgánu verejnej správy preskúmava zákonnosť postupu správneho orgánu, t.j. skúma, či jeho činnosť, ktorou realizuje svoju právomoc vymedzenú osobitnými zákonmi, je, alebo nie je v súlade s týmito zákonmi. Pri preskúmaní zákonnosti činnosti správneho orgánu súd skúma, či správny orgán vykonal zákonom predpísané úkony, alebo ich opomenul, resp. odmietol vykonať, prípadne či nevykonal chybný úkon.

Nečinnosť správneho orgánu sa môže prejaviť v priebehu celého správneho konania, resp. v jeho jednotlivých štádiách, pričom ide o tieto štádiá: postup správneho orgánu po začatí správneho konania (zaobstarávanie podkladov na vydanie

rozhodnutia, dokazovanie, hodnotenie výsledkov dokazovania, vydanie rozhodnutia, jeho písomné vyhotovenie a doručenie); postup pri preskúmaní rozhodnutí (odvolacie konanie, konanie o rozklade, obnova konania, preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, konanie o proteste prokurátora); výkon rozhodnutia (úkony pri zabezpečovaní nútených plnení uložených správnymi rozhodnutiami).

Keďže aj konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy je ovládané dispozičnou zásadou, správny súd preskúmava zákonnosť postupu správneho orgánu iba z hľadiska námietok uplatnených v návrhu.

Predpokladom úspešnosti takéhoto návrhu je, aby vykonanie úkonov v správnom konaní, ktorých sa dožaduje navrhovateľ, určili príslušné procesné, ale aj hmotnoprávne normy.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o pôde nárok (na vydanie nehnuteľností) uplatní oprávnená osoba na pozemkovom úrade a zároveň vyzve povinnú osobu na vydanie nehnuteľností. Povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobou do 60 dní od podania výzvy dohodu o vydaní nehnuteľnosti.

Podľa ods. 4, ak k dohode podľa odseku 1 nedôjde, rozhodne o vlastníctve oprávnenej osoby k nehnuteľnosti pozemkový úrad.

Navrhovateľ v návrhu namietal, že Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, ako osoba povinná podľa § 5 ods. 1 zákona o pôde s ním neuzavrelo dohodu o vydaní predmetných nehnuteľností podľa § 9 ods. 1 tohto zákona a žiadal, aby najvyšší súd uložil odporcovi takúto dohodu s navrhovateľom uzavrieť.

Avšak, vykonanie tohto úkonu v správnom konaní, ktorého sa dožaduje navrhovateľ, príslušné procesné, ani hmotnoprávne normy odporcovi neurčujú. Uzavretie dohody predpokladá vôľu na strane obidvoch účastníkov tohto dvojstranného právneho úkonu. K uzavretiu dohody spravidla dochádza len v tých prípadoch, keď vydaniu nehnuteľnosti nebránia žiadne iné okolnosti. Pokiaľ na strane povinnej osoby nie je vôľa predmetnú dohodu uzavrieť, nemožno sa v súdnom konaní domáhať nahradenia tejto vôle, a to ani v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy.

Odmietnutie uzatvorenia dohody o vydaní nehnuteľností podľa § 9 ods. 1 zákona o pôde povinnou osobou nemôže v žiadnom prípade predstavovať nečinnosť orgánu verejnej správy a to ani v prípade, že povinnou osobou je, ako v tomto prípade, ústredný orgán štátnej správy.

V danom prípade je nepochybné, že k uzavretiu dohody ohľadne vydania predmetných nehnuteľností medzi odporcom, ako povinnou osobou a navrhovateľom, ako oprávnenou osobou, nedošlo z dôvodu, že predmetné nehnuteľnosti boli a v súčasnosti aj sú označené ako objekty slúžiacie na obranu štátu. Táto okolnosť bola navrhovateľovi známa najneskôr od 3. augusta 2009, ako vyplýva z listu odporcu z tohto dátumu, v ktorom navrhovateľa informoval, že predmetné parcely sú súčasťou súboru objektov slúžiacich na obranu štátu, formálne označovaného ako S.

Pre takýto prípad zákon o pôde ustanovuje ďalší postup v § 9 ods. 4 tak, že o vlastníctve oprávnenej osoby k nehnuteľnosti rozhodne pozemkový úrad. Preto navrhovateľovi žiadne okolnosti nebránili v tom, aby sa so žiadosťou o rozhodnutie týkajúce sa vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam obrátil na príslušný pozemkový úrad.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil návrh navrhovateľa ako nedôvodný a preto ho podľa § 250t ods. 4 OSP zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250t ods. 5 OSP a ich náhradu neúspešnému navrhovateľovi nepriznal.

Najvyšší súd nepriznal ani náhradu trov právneho zastúpenia ustanovenému právnenému zástupcovi navrhovateľa z dôvodu, že tento v konaní nevykonal ani jeden právny úkon.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 20. októbra 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová